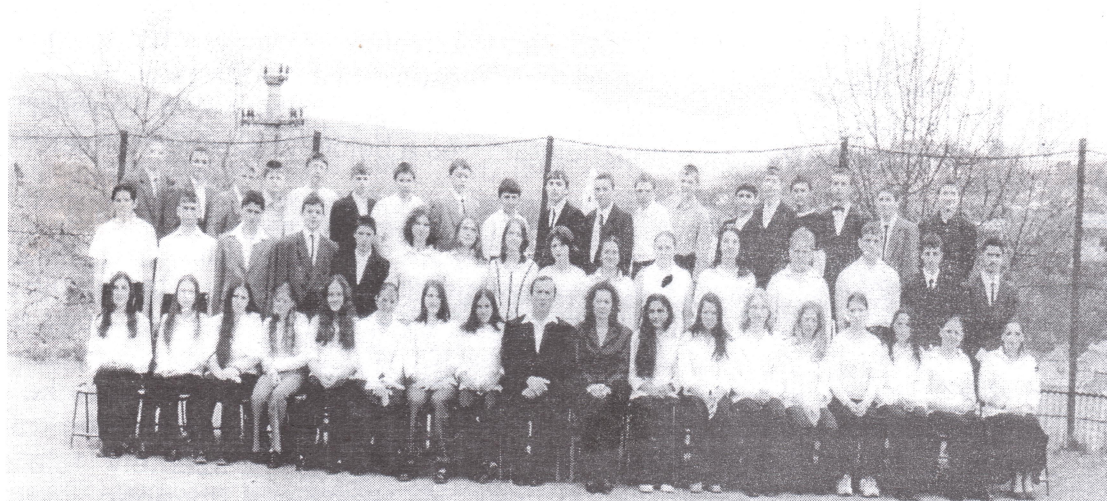

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

VII. évfolyam, 6. szám, 2005. június. Ára szabadeladásban: 80 bani (8000 lej)

Iskolánk végzősei

írásaink a 7. oldalon

"A magányban gondolatainkra kell ügyelnünk, a családi életben a hanglehetéseinkre, a társadalmi életben a nyelvünkre."

H. More

Garai Gábor:

Június

Tudom, meghalnék idegenben;
ott még a fák sem ilyenek;
nem virít bodza a berekben,
akácok könnye sem pereg;
nem részegít a széna-illat,
nem villámfénnyel jön a nyár,
nem így táncol felhőn a csillag,
nem szédül az égtől a táj...

Meghalok itt is-: a gyönyörtől,
hogy a repceföld színarany,
hogy a lomb oly zöld, szinte tombol,
s a kőnek is illata van;
hogy áll a búza nyers kalásza,
mintha világot nemzene,
s e tájon az lel csak magára,
ki végleg egyesült vele.

Szolidaritás

- Korán ment el.
- Még maradhatott volna.
- Sokan vagyunk.

Majd a végivel, - mindenkinek akik fizikai segítséggel vagy más formában segítettek a családot nehéz napjaiban...

Rengeteg erő és összetartozás, egymásra figyelem és egymás megsegítése rejlik a fenti helyzetképben, hogy miként viseltetik egy közösség halottaival és azok földi hozzátartozóival szemben. Az amerikai filmekben láthatjuk, hogy ilyen esetekben is csak a szűk családi kör van jelen, majd valahol számlát fizetnek annak, aki azon nyert, abból él, hogy mások itt hagyják szereteteiket. Remélem, a fentiekből is mindenki érzi, hogy mi emberileg sokkal jobb társadalomban élünk, melynek tagjai jobban figyelnek egymásra, az emberi méltóságot jobban tiszteletbe tartjuk. A mi közösségünk fogyása nem az ország gazdasági növeke-

dését segíti elő (GDP-jét), hanem elgondolkodásra serkent, és a veszteséget az egymásra való jobban odafigyeléssel, közösségünk megerősödésével próbáljuk pótolni. Amikor egy jobb világról álmodunk, és a fejlett nyugathoz akarunk hasonlítani, akkor arra is kell gondolnunk, hogy azért valamikről le kell mondanunk, hogy olyanok lehessünk, mert mi más értelemben vagyunk fejlettek. Egy emberibb társadalomban élünk, ahol a társadalmi minőséget nemcsak az elfogyasztott javakban lehet kifejezni. Ha megtanuljuk, hogy magunkat is értékeljük, és nemcsak azok értékek, amiket nekünk megmondanak a médián keresztül, hanem vannak olyan sajátos értékeink, amilyenekkel semmilyen más kultúra nem rendelkezik, akkor rádöbbenünk, hogy sokkal gazdagabbak vagyunk azoknál, akik a szeretetért, társalgásért pénzt kell, hogy fizessenek egy pszichológusnak.

Lázár László

Tanácsülés

A júniusi rendes havi tanácsulást három napirendi pont és a szokásos különfélék megvitatására hívták össze.

Az első napirendi pontban a 2005-ös évi költségvetés módosítását hagyták jóvá. Az elfogadott határozat értelmében a szociális célokra előtervezett összegből felszabadítható lett 240 millió lej, melyet a tűzoltószín részbeni elkészítésére és az önkormányzat épületének, valamint a tűzoltószín központi fűtésének elkészítésére fordítanak.

A második napirendi pontban egy régebbi tanácshatározat értelmében újratárgyalták a Hortenzia kft.-vel és a Romtelecom rt.-vel kötött bérleti szerződéseket. Így a szerződéseket fo-

lyó év december 31-ig kötik, hogy minden ilyen bérleti szerződést a továbbiakban egyszerre lehessen tárgyalni. A Hortenzia kft. 25 euró/hónap, a Romtelecom 20 euró/hónap bérleti díjat kell, hogy fizessen.

A harmadik napirendi pont értelmében ajándékként átveszi az önkormányzat azt az edénykészletet, ami a kultúrotthonban van, és ami a szilveszteri mulatság szervezéséből befolyt pénzből kivolt fizetve az adományozó Balázs Magdának.

Ugyanakkor meghatározza azok használati díját, amit ezután az önkormányzat kasszájába kell majd befizetni.

Így edények, evőeszközök, pohár használatáért lakodalom esetén 0,30 lejt, tor esetén 0,20 lejt kell fizetni személyenként. Az abrosz használata egységesen darabonként 0,50 lejt.

Továbbá az adomány értékét megkapott adományozó az alábbi feltételeket szabta: az adományt csak a kultúrotthon területén szabad használni, onnan nem kivihető; a használatá-

vezésben, a programok kitalálásában elsősorban a kulturális szakbizottság kell, hogy szerepet vállaljon, valamint az aktív civil szervezetek.

Július 20-29. között a Szent István egyetem Ybl Miklós karának hallgatói, 25-29. között a Sapientia egyetem kommunikáció és közkapcsolatok szakának hallgatói szakmai gyakorlaton vesznek részt Lövétén - tájékoztatta a tanácsosokat a polgármester.

Lépések történtek a Gerőkert és a belőle visszamért területek

helyzetének tisztázására, tudhattuk meg a tanácsülésen, és hogy a lövetei fogyasztási szövetkezet jelenleg 13 személy tulajdonában van, ami fölöttébb furcsa, de törvényesen az övék, állítják az erre illethe-
sek.

Lázár László

ból befolyt összeget csak annak karbantartására, hiánypótlásra és fejlesztésére lehet fordítani.

A különfélékben felolvasásra került Török Sándor tanácsos levele, melyben tájékoztatta a tisztelt Tanácsot, hogy Ő a Sapientia egyetem diákja, és hogy két hónapig nem lesz itthon, mert szakmai gyakorlaton vesz részt Németországban.

A polgármester felkérte a tanácsosokat, hogy gondolkodjanak a Falunapok megszervezésén. A jelenlévők javaslatára a szer-

Ha - ha - ha

- Anyu, igaz, hogy mi, emberek porból lettünk?
- Igaz, kisfiam.
- És akkor a négerék szénporból lesznek?

- Meggyőződtem arról, hogy jobb adni, mint kapni.
- Maga ilyen humanista?
- Dehogy! Ökölvívó vagyok.

Pedagógiai lexikon

Helyesírási készség és fejlesztése

Helyesírási készségről akkor beszélünk, ha valaki többé-kevésbé automatikusan, a nyelvi szabályoknak megfelelően tud írni. Az iskolában az írás tanításával egy időben kezdődik a helyesírási készség fejlesztése. Ekkor pusztán a szavak hangzásának megfigyelésére és pontos másolására ügyelnek a tanulók. Később a pedagógus irányításával egyre többször hasonlítanak össze szavakat, s analógia alapján próbálnak írni a gyermekek. Az alsóbb osztályokban a közvetlen helyesírásra vonatkozó szabályokat sajátítanak el, később rendszeres fejlesztésben ismerkednek a tanulók a magyar nyelvtannal és a helyesírási szabályokkal. A szabályok lehetővé teszik, hogy nem kell minden szó írásmódját külön-külön megtanulni (ez nem is volna lehetséges), hanem azok alapján lehet következtetni az egyedi esetek írásmódjára is. A szabályok ismerete azonban nem elegendő a biztos, hibátlan íráshoz, az ismereteket csak nagyon sok gyakorlással lehet készséggé fejleszteni. A nyolcadik osztály végére lényegében a gyermekek megtanulnak helyesen írni.

Egyes szülők úgy gondolják, hogy a helyesírási készség vele születik az emberrel, ezért gyermeküktől semmilyen erőfeszítést nem kívánnak a helyesírással kapcsolatban. Pedig a helyesírási készség nem az emberrel születő adottság, s lényegében nem függ az ember zenei hallásától sem, tervszerű gyakorlással mindenkiben kifejlészthető.

A kiegyensúlyozatlan, ideges, rendetlen életmódú tanulónál gyakoribbak az írászavarból fakadó hibák. A tapasztalat azt mutatja, hogy minél többet olvas a gyermek, annál jobb helyesíró.

Hízélgés

Mint más viselkedési módot is, a gyermek hízelgését is hajlandók vagyunk a felnőtt magatartás szemszögéből megítélni. A felnőtt hízelgése - persze megjelenési formájában is különbözik a gyermekétől - rendszerint nem őszinte, nem szívből jövő feldicsérése a másoknak, sokszor valamilyen hátsó érdeket szolgál. A kisgyermek hízelgő odabújása anyjához őszinte, meleg érzés, a gyermek túláradó szeretetének megnyilvánulása. Előfordul persze, hogy a gyermek érdekből hízeleg valaminek, amit nem szívesen adnának meg neki. Ezt rendszerint a felnőtt nem következetes magatartása váltotta ki, a gyermektől megtagad valamit, de hízelgésének nem tud ellenállni, és megadja. De a kisgyermek ilyen hízelgése is csak eltúlzott kimutatása a benne valóban élő érzésnek, tehát koránt sincs őszinteség híján. Serdülőkorban azután - főleg az elkényeztetett gyermeknél - már sokszor szerepet játszik az érdek is, a hízelgés náluk már egyre jobban megközelíti a felnőtt erkölcsileg elítélendő hízelgését.

András Magdolna óvónő

Sorban a hatodik alkalommal...

Sorban a hatodik alkalommal adja át az idén Parlagi Endre úr az általa alapított Lövetei Magyar Diák díjat. A díj (amely egy díszoklevélből, 100 dollárból és tíznapos ingyenes budakalászi kirándulásból áll) elnyerését tizenhárom nyolcadik osztályos, mindahány kiváló tanuló pályázta meg (Demeter Katalin, Egyed Noémi, Egyed Ibolya, Ferencz Árpád, Ferencz Noémi, Gergely Angella, György Éva, Lázár Enikő, György Csaba, Karácsony Ferenc, Lázár József, Mihály András, Mihály Kinga). A díj elnyeréséhez szükséges feladatlapot Mihály János történelem

szakos tanár -figyelembe véve az alapító Parlagi Endre észrevételeit és konzultálva a javítóbizottság másik két tagjával, Lázár Emília magyar szakos tanárnővel és Egyed Leona volt helyettes történelem tanárnővel, állította össze. A főbb kérdés-csoportok Lövete történetéhez, iskolánk névadójának, Székely Mózesnek az életrajzához, valamint a magyar történelem fontosabb eseményeihez kapcsolódtak. A két legjobbnak ítélt dolgozatot -miután Márton Margit tanítónő és András József (Parlagi Endre úr megbízottja) átolvasták-, a javítóbizottsági tagok (Lázár Emília, Trinfuly Leona és Mihály János), a legjobb szakmai tudásuknak megfelelően, a szigorú pontrendszert betartva újraolvasás után lepontozták, hogy a holtversenyt feloldják. Itt szeretném megjegyezni, hogy a javítóbizottság szakmai kompetenciájába nem bízó, kételkedő kollégák is belepillanthattak a dolgozatokban. Sőt volt olyan, aki még ezután sem nyugodott, s a két legjobb dolgozatot a vezetőtanácsi gyűlésen is meglobogtatta, rontva ezzel a szakmailag kompetens kollégái hitelét! Summa summarum, azaz egy szó, mint száz, a pontszámok összesítése után a hármas számú dolgozat került első helyre jól megérdemelten. A leragasztott és lepecsételt nevek felbontása után fény derült a legjobbak a nevére is. Az idei Lövetei Magyar Diák vetélkedőn jeles tanulónk, Demeter Katalin került az első helyre. Az elérhető száz pontból 95,18 pontot teljesített. Őt követte György Éva 93,16 ponttal, harmadikként pedig Egyed Noémi 92 ponttal. Minden résztvevő diákot azonban dicséret illet, ha nem egyébert, hát azért, hogy ezt a megmérettetést év végi vizsgáik küszöbén felvállalták.

Mihály János

Kapcsok

Sokféle összetartó erőről beszélünk ebben a rohanó világunkban. Az ember érzi, kapcsolatokra van szüksége, testvérkapcsolatokat létesítenek az emberek, és sokszor tapasztaljuk, a kapcsolatteremtés nem is annyira nehéz, mint ápolni, fenntartani azt. Őseink, időseink előtt nem új keletű téma a kapcsolatteremtés, hiszen életük részévé vált jó barátságokat kialakítani, amikor fuvaroztak, szeneztak, meszet, deszkát hordtak, és mindig számíthattak a jó barátokra, ha éjszakai szállást kértek.

Nálunk is többször szó esik, hogy milyen a kapcsolat a Homoród mentén. Az eltelt két-három hónap fontos eseményei közé tartoznak azok a napok, amikor a székely kifejezést használva "megindultak a templomi zászlók", vagyis megkezdődtek a templomok búcsús ünnepei, ahol az ősi hit teremtett kapcsolatokat a falvak és az emberek között. Édesanyáink, édesapáink, nagyszüleink elmesélései szerint nem volt annál szebb, mint amikor felkerekedett a falu apraja és nagyja, és mentek a szomszédos falvakba búcsús ünnepre.

Milyen szép lehetett, amikor mindenki székely ruhában, tarisznyával a hátán, pampóban vagy mezítláb, boldogan indult a hármaskereszt után, minden korcsoport vitte az ő zászlóját, csengőszóval és Istenbe vetett hittel mentek, hiszen a szomszéd falunak ünnepe volt. Nem voltak meghívók, és mégis mindenki készült az ünnepre. Gyalog mentek Csíksomlyóra, Székelyudvarhelyre, Homoródfürdőre, Kápolnáfalura, Szentegyházára, Szentkeresztbányára, Homoródalmásra, Karácsonyfalvára, Homoródremetére. A helybeliek mindig elébe mentek az érkező kereszthaljának, és úgy kísérték őket a templomba. Nagyon szerették a lövéteiek a karácsonyfalvi Sárlos Boldogasszony búcsút, ahogy ők mondták, mentek a kalapos Mária búcsújára. Tamás

József püspök úr kalapos Madonnának nevezte az ily módon ábrázolt Mária képet. Legtöbbször a kisebb falvak templomai ilyenkor ki-csinek bizonyultak, és a szabadban tartották a Szentmisét. Mise után mindenki elfogyasztotta a tarisznyából az ételt, a kirakóvásárban lehetett kapni (főleg Kápolnáson) lepényt, kalácsot, és aztán indultak haza a kántor és a pap vezetésével. Amikor a felső falvakban voltak, fenyőágakat törtek a gyermekek, alulról felfelé viszont megálltak az alsó mezőben, és nyírfaágakat vágtak, majd közrefogták a papot, és így felzöldögözve, énekelve vonultak be a faluba, majd a templomba, és hálát adtak a jó Istennek.

Ily módon merítették erőt az élet nehézségeinek leküzdésére, ily módon kértek áldást munkájuk után, és tiszta szívvel várták Kisboldogasszony ünnepét, amikor a szomszéd falvak jöttek viszontlátogatásra.

Itt állnak előttünk példamutató, kérges kezű apáink, nagyapáink, melegsívű, imádságos lelkű anyáink, nagyanyáink, akiktől az átélt valóságot tudhatjuk meg, tanulhatjuk meg, és biztos nem leszünk szegényebbek, ha a modern világot társítjuk őseink tiszta hitből fakadó világával.

Lázár Béla

Borszéken járt a lövétei fúvószenekar

A borszéki fúvószenekar megalakulását ünnepelték 2005. június 25-én. Fúvós találkozót szerveztek, amelyre meghívták Köllő Ferenc bácsit, mivel ő alapította a zenekarukat. Feri bácsi minket is elvitt, a lövétei gyermek fúvószenekart. Már a megérkezésünk is különleges volt, a kultúrotthonukban megkínáltak tésztával és üdítővel. A résztvevő zenekarok: a szentegyházi, a parajdi, a fonyódi (ez magyarországi zenekar) és a borszéki is felvonultak. Mi a színpadon fújtunk három darabot. Nagy tapsot kaptunk, de ez nem is annyira nekünk szólt, mint Feri bácsinak. Nagyon szép volt a zenekarok további a fellépése is. Láttuk, hogy a mi tudásunk kevés, még nagyon sokat kell tanulnunk Gulyással és üdítővel kínáltak. A végén elmentünk a játszótérre játszani. Csak későn értünk haza, mert messze van tőlünk Borszék. Ez volt az első idegenbeli szereplése a zenekarunknak. Nagyon jó volt, és sok tapasztalattal lettünk gazdagabbak.

Nagyon köszönjük mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy elmehessünk Borszékre.

György István VII. A osztály

A fúvószenekar a kirulysarki táboravatón

Oltáriszentség föld és ég

Amikor valami régen történt eseményről vagy szokásról beszélünk ifjaink előtt, bizony látjuk a

kérdő tekintetükből: hát, lehet, hogy úgy volt, vagy lehet, hogy csak mondják nekünk... Ezért fontos, hogy ne csak mondjuk, hanem élőben tárjuk a szemük elé, hogyan történtek az események. Ilyen elgondolásból sikerült feleleveníteni a fonóban történeteket, a sorozást és regutakísérést, a farsangzárási szokásokat. Az idén március 15-én, a méltó ünneplés ideje

alatt egy szép és megható jelenetnek lehettünk szem- és fültanúi, amikor a lövetei Népház színpadán 38 gyermek és egy 84 éves karmester közös munkájából felcsendült a fúvós hangszereken a "Kis lak áll a ..." című ének.

Ugyanezen a napon hangzott el László István plébános úr fenséges kérése, amikor arra kérte Feri bácsit, ha lehetséges, tanuljanak be május 26-ra, Úrnapjára egy egyházi éneket az Oltáriszentség tiszteletére.

Örömmel tettek eleget a felkérésnek a kis fúvósok, és többször lehetett hallani az iskola sportpályáján, hogyan készül a kis csapat. Aztán Szentháromság vasárnapján elhangzott a hirdetés, amelyben a plébános úr közölte, hogy az úrnap körmenet a faluban

lesz megtartva. Sok idős ember szemébe könny gyűlt, hiszen közel 60 éve tartották az utolsó körmenetet a falu utcáin, viszont mindig megtartották a templom falai körül. A régi útvonal a templomtól a mai központig, majd a főúton haladva a Mihály hídon át vissza-

kanyarodva a templomhoz tartott. Az idén is, kissé lerövidítve, ez volt az útvonal, indulás a templomtól és a régi malomárok mentén haladva ugyancsak a Mihály hídnál visszanyarodva a templo-

mig. Tudjuk jól, milyen esős napok voltak, de a jó Istennek gondja volt, hogy rásüssön a Nap a hívekre. Egy idős néni meg is jegyezte "Láttátok-e, amikor elindultunk a Bükk felett kettőt villámlott,

majd kettőt görgetett, és osztán úgy eliszkoltak a felhők, mintha

ott sem lettek vóna?".

Tisztelettel kérte a plébános úr a híveket, fegyelmezetten vegyenek részt a körmenetben, és kihangsúlyozta: nem színészkedni akarunk ezzel a kivonulással, hanem megvalljuk hitünket és tiszteletünket a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt.

Harangzúgás kísért az első feldíszített oltárhoz, amely a plébánia székelykapuja előtt volt. Ezután csendült fel a csillogó rézfúvós hangszerekből az ének: "Oltáriszentség föld és ég", és szolt szakadatlanul a második oltárig, amely a Mihály hídon volt. Közös énekekkel folytattuk utunkat a harmadik oltárig, amely Sata Dénes kapuja előtt állt. Mindenki hallotta a könyörgéseket, hiszen ilyen célra adományozta a budakalászi egyházközség a hordozható hangerősítőt. Újból a fúvósok lélekemelő éneke alatt értünk vissza a templom felső bejáratához, a negyedik oltárhoz, majd bevonultunk a templomba, ahol elénekeltük a Te deum-ot, és az Oltáriszentség áldásával ért véget az úrnap körmenet. Távozás előtt a plébános úr hálát adott Istennek, hogy megtarthatuk e szép ünnepünket, megköszönte mindenkinek a segítséget, az idős karmesternek azt kívánta, hogy "a jó Isten ott segítse vissza Feri bácsinak, ahol a legnagyobb szüksége lesz rá", majd a fiatal fúvósokhoz fordult, Isten áldását kérte

a hangszerekre és működtetőikre, megáldotta és megszentelte őket, hogy minél többet használják a jó Isten dicsőítésére és az emberek szórakoztatására.

Megelégedés töltött el mindenkit, hogy őseink nyomdokaiba léphetünk, és kérjük Istent, hogy a határkerületi szertartást is ilyen külsőségek között végezhessük el lehetőségeink szerint az elkövetkezendőkben.

A III. helyi magyar történelmi vetélkedő

"Kit hitével a szülőföld megáldott, annak már lenni s tenni kell, bizván az egyetlen értelmes hitben, amely a nép s a szülőföld maga." (Molnos Lajos)

Idén harmadik alkalommal került sor, a Székely Mózes Általános Iskola szervezésben, a helyi magyar történelmi vetélkedőre 2005. június 16-án (csütörtökön), a Tájház udvarán. A verseny iskolánk hatodikos és hetedikos diákjai között zajlott le 12 csapat részvételével. A csapatneveket régi magyar személynevekből (Attila, Álmos, Árpád, Csaba, Előd, Emese, Koppány, Levente, Ond, Solt, Töhötöm) válogatták össze a szervezők, majd sorshúzással eldöntötték, hogy a melyik csapat milyen nevet kap. A ve-

télkedő de. 10 órakor kezdődött ünnepélyes megnyitóval, hol Mihály János mint szervező tanár és Lázár Zoltán polgármester köszöntötte a résztvevő és a kíváncsiskodó diákokat, szülőket, az iskola részéről megjelent Molnár Juliánna igazgatónőt, Mihály Dénes aligazgató urat, és a meghívottakat, Köllő Miklóst és Tölgyesi Bélát, a honfoglaló magyar harcművészet és viselet kiváló ismerőit. Ezután kezdetét vette a honfoglaló női és férfi viseletbe öltözött 12 diák felvonulása és pontozása, melyet Köllő Miklós végzett el figyelembe véve a beöltözött ruházatának összhangját, anyagát, a kiegészítő díszítéseket, ékszereket és a fiúk esetében a fegyverzetet. A következő próba írásbeli volt. A csapatoknak egy óra leforgása alatt egy olyan feladatlapot kellett kitölteniük, amelynek kérdéseit a hatodik és hetedik osztályos ma-

gyar történelemkönyv anyagából válogatták össze. A harmadik próbátételtől, azaz a szóbelitől, mivel nem alakult ki holtverseny a csapatok között, a szervezők eltekintettek. Amíg a versenyzők dolgozatait javította a zsűri (Trinfuly Leona, Lázár Emília, Mihály János, Lázár László, András József póttag), a meghívott szakemberek, Tölgyesi Béla és Köllő Miklós az ősmagyarok hitvilágáról szóló tartalmas előadással és a honfoglaló magyarok harcművészetének bemutatásával szórakoztatták a jelenlevőket.

Aztán megérkezettek, a gyerekek nagy öröme a kókós lepények (köszönet Lázár Editnek, György Margitnak és Miklós Margitnak, hogy dolgozóidőben saját munkájukat félretelve a lepénysütést elvállalták, és Botár Zoltán tanító bácsinak, hogy még melegen helybe szállította). A közel száz szeletre felvágott lepényt a gyerekek megrohmozták, s természetesen percek alatt elfogyott. Du. 1 órakor sor került a díjkiosztásra. A zsűri 48 jutalom-

könyvet és ugyanannyi emléklapot osztott ki a résztvevőknek. Az első helyezettek a Pro Lövete Egyesületnek adományozott s a Szent Koronát ábrázoló posztereket is hazavihették a tarsolyukban. A legjobb helyezést a hatodikosok közül az Ond vezér nevét viselő csapat (András Tamás, Kolozsi Szende, Pál Angella, Szikszai Imola), a hetedikese közül Árpád vezér fiának, Leventének a nevét viselő

csapat (Györgylőrincz Tünde, Mihály

Levente, Mihály Réka, Orbán Ildikó-Tünde) érte el. A díjkiosztás után a gyerekek török, tatár és rekonstruált honfoglaló magyar íjakkal kartondobozokból rögtönzött célpontra nyilazhattak. Volt tolongás!

A rendezvény sikerét, melynek legfőbb célja a magyar történelem népszerűsítése volt a diákok körében, nagyban elősegítették egyes magán-személyek (Egyed József, Lázár Zoltán Boros, György Árpád, Mihály János) és néhány intézmény részéről nyújtott önzetlen támogatás (Középszegi Malom, LIE, Lövetei Közbirtokosság, Székely Mózes Általános Iskola és nem utolsósorban a Népház, amely minden évben a szükséges bútorzatot bocsátotta a rendelkezésünkre). Reméljük, hogy támogatásuknak köszönhetően jövőben, a IV. helyi magyar történelmi vetélkedő alkalmából újra gyermekcacagástól lesz hangos a Tájház udvara.

Szerkesztőség

Iskolai évzárás

Megkezdődött a nyári szünidő, ami nem mindenkinek a pihenést jelenti. Ellátogattunk az iskolába, hogy megérdeklődjük Molnár Juliánna iskolaigazgatótól, miként is zárták tanulóink a 2004/2005-ös tanévet. Az évzáró ünnepség 2005. június 17-én volt, kezdődött a szentmisével, folytatódott a nyolcadikosok ballagásával, az évi értékeléssel, díjak átadásával és a már hagyományos tanár-diák mérkőzésekkel.

Lássunk hát pár statisztikai adatot az elmúlt tanévről! Falunkban 327 tanuló járt iskolába az elmúlt évben, 22-en a pósfalusi iskolába, 109-en az I-IV. osztályokba, 196-on pedig az V-VIII. osztályokba. Sajnos nem mindenki zárta sikeresen az évet. I-IV-ben egy tanuló eltanácsoltak az iskolából, V-VIII-ban pedig az eddigieknél jóval több tanuló bukott meg, mégpedig 13-an maradtak pótvizsgára, 8-an pedig osztályismétlésre kényszerülnek. Viszont van néhány szintizes tanuló is, kik említésre méltó eredményt értek el: Györgylőrincz Tünde és Mihály Orsolya a VII. A osztályból, Mihály István a VII. B-ből, Mihály András és Mihály Kinga a VIII. A-ból, valamint Demeter Katalin és Lázár Enikő a VIII. B-ből.

Az 52 végzős nyolcadikosnak csak ekkor kezdődött a haddelhadd, vagyis a képesvizsgák. Az eredményeket látva elmondhatjuk, hogy sikeresebben vették az akadályt, mint a tavalyiak. Közülük 50-en tettek vizsgát, és még csatlakozott hozzájuk 9 tanuló, kik tavaly sikertelenül vizsgáztak. Az idei nyolcadikosok 76%-ának (38 tanuló) sikerült a vizsgája, 24%-uk (12 tanuló) pedig megbukott rajta. A tavalyiak közül 6-an (67%) vizsgáztak sikeresen. Még pár szó a vizsgaeredményekről: 2 gyerek vizsgaátlaga haladja meg a 9-est, és nem kis büszkeség, hogy hárman írtak magyar nyelv és irodalomból 10-es dolgozatot. Ezekkel az eredményekkel, no meg a tanulmányi átlaguk összekalkulálásával kezdik meg július elején a középiskolákba való beiratkozást. Sok sikert kívánunk nekik a folytatásban, biztassa őket, hogy tanáraik fájó szívvel búcsúztak tőlük, és sose hagyják alább!

Aki most látogatja meg az iskolát, ha egyáltalán bejut, annak az az érzése, hogy egy építőtelepen jár. Ennek azon egyszerű oka van, hogy rég nem látott mértékű felújításba kezdtek, hogy őszszel egy szebb és jobb iskola várhassa vissza diákjait. Megtudtuk, hogy szeptemberben 31 elsős fogja megkezdeni tanulmányait 2 osztályban, és

szomorúságra ad okot, hogy mivel a pósfalusi iskolába csak egy elsős iratkozott, így ott csak egy iskolai osztály fog működni ősztől, amelybe összehozták mind a négy évfolyamot. Pósfaluban már pár éve csak egy óvodai csoport működik, s mostantól az iskolások is egy osztályba fognak járni. Addig is ásnak, szerelnek, festenek, cserélnek, meszelnek, szóval dolgoznak most is az iskolában.

Ti pedig, kedves gyerekek, pihenetek, okuljatok, olvassatok! Viszont látásra szeptemberben!

András Mónika

Tovább, tovább...

Az élet bármilyen területén, amikor lezárul egy időszak, visszatekintünk, hogy mit is jelentett számunkra. Ilyen fordulóponthoz érkezett a Székely Mózes Általános Iskola 52 tanulója június 17-én, amikor számukra utoljára csendült fel az iskola csengője. Nagyon ör-

vendetes tény, hogy egyre jobban felfigyelünk végzős tanulóinkra, és arra törekedünk, hogy széppé, felejthetlenné tegyük számukra ezt a napot.

Ezért volt június 16-án zajos az iskola két osztálya, ugyanis a hetedikes tanulók ünnepi díszbe varázsolták a nyolcadikos kollégáik osztályát. Az utolsó nap Szentmisével kezdődött, ahova a plébános úr ünnepélyesen kísérte be őket és ültette be a Szentélybe, hiszen hálaadásra jöttek Isten templomába. A szentbeszéd mottója a "kapuk voltak": amikor beléptek az óvoda kapuján a játékok világába, az elemi osztályokba, a felső tagozatba. A plébános úr örömet fejezte ki, hogy eljöttek belépni a legszentebb kapun, a templom kapuján, és figyelmeztette őket, hogy ezután kilépnek a nagykapun, vagyis a nagybetűs Életbe. Ezután következett az osztályfőnöki óra, amelyen látszott, hogy most meg fog változni valami, érezték a diákok is, hogy ilyen óra többet nem lesz számukra Lövétén.

(folytatás a 8. oldalon)

Keresztrejtvény

Hogy a vakációban is tornázzon az agyatok, oldjátok meg az e havi rejtvényünket, s így a vízszintes 1. és 30. sorokban két olyan falunevet kaptok, amelyek valamikor falunk területén állottak. Májusi megfejtéseink a DEMETER, VARGYAS és KÉKVIZE voltak.

Kellemes időöltést kívánunk!

Vízszintes: 10. Török tisztí rang. 11. Zöld folt a sivatagban. 12. Tevé. 14. Ritka női név. 15. Föld-

forgató kerti szerszámok. 16. Tánít. 17. Kézvég! 18. Időszak. 20. Téli sport. 22. Tábori lakhely. 26. E nap. 28. Hatlábú állatok gyűjtőneve.

Függőleges: 1. Autó otthona. 2. ...bogás. 3. Hóhérok. 4. Odú bejárata! 5. Ásványi fűszer. 6. Halász szerszáma. 7. Áll az esőben. 8. Puffasztott gabonából készült édesség. 9. Névelős fém szorítóeszköz. 13. Férfinév. 19. Lónév. 21. Fohász. 23. Tengeri halfaj. 24. Védő. 25. Rassz kezdete! 27. Argon vegyjele. 29. Pergő hang képe. 31. Tárgy ragja.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10				11				
12			13		14			
15					16			
17		18		19				
20	21		22		23	24	25	
	26	27		28				29
30			31					

Tovább, tovább...

(folytatás a 7. oldalról)

Megcsendült az iskola csengője és kisharangja, felcsendült a búcsúzó ének, kiléptek az iskola ajtaján, ahol várta őket a tiszteletükre kivonult tanulók fúvószenekara, majd helyet foglaltak a sportpályán. Öröndetes tény, hogy egyre több szülő, rokon vesz részt az ünnepségen, ahol köszöntők, jó tanácsok, értékelések hangzottak el, és egy közös énekkel zárult a búcsúünnepség. Ezután került sor a hagyományos kézilabda és futball mérkőzésekre, ahol a fiataljaink, nyugodtan kijelenthetjük, "lepipálták" nevelőiket.

Szeptemberben egy új kapu nyílik meg számukra, éppen ezért az egész falu nevében sok sikert kívánunk számukra, és arra kérjük, ne feledjék, honnan indultak el, mondják el büszkén bárhol a világban: "lövetei vagyok".

Lázár Béla

Képek Lővete történetéből

A lővetei római katolikus népiskola II. osztályosai az 1938-39-es tanévben.

Készült 1939. június 10-én, tanító Vargyas János.

Viccek

- Pistike, mondj egy összetett szót a repülővel!
- Felhőkarcoló!
- Micike, ha nem hallgat meg azonnal, akkor én felakasztom magam erre a fára!
- Nem, János, azt nem teheti. A

papa nem szereti, ha itt lóg a ház körül!

Pista elmegy a barátjához vendégségbe. Belép az ajtón, és egyből belerúg egy nagyot a vendéglátója kutyájába. A barátja elámul:

- Magadnál vagy?
- Nem..... Nálatok.

Két meggy lóg a fán:

- Hé, szívi, miért pirultál el?
- Mert megláttam a kukacodat.....

- Hogyan lehet megismerni a kezdő tűzoltót?

- Elég könnyen.

- Hogy hívják a medve mellszobrát?
- Mackófelső.

Anyakönyvi hírek 2005. június

Keresztelés

1. Márton Ramóna
2. Kolozsi Nóra Mónika
3. Balázs Tamás
4. Miklós Ádám
5. Mihály Melánia
6. György Róbert
7. Bencze Arnold
8. Bencze Szilveszter

Elhalálozás

1. Márton Dénesné sz. Ladó Juliánna
2. György Sándor
3. András Pálné sz. Fazakas Rozália
4. Szikszai Andrásné sz. Mihály Margit

Házasság

Márton László - Márton Tünde

Aforizmák

- 1.) Mindennek, ha lassan is, eljön az ideje, akár a hóembernek.
- 2.) Előbb adj időt a gondolatodnak, s azután indulj el utaidon.
- 3.) Minden kopogtatásra nem nyílik az ajtó.
- 4.) Előbb az orrod alatt mézes szalagot húznak, de egy kis idő múltán ugyanott már kemény borsot törnek, akár furfangosan...!
- 5.) Mindenkor könnyű az elesettbe belerúgni, s akár keresztülszökni, mintsem lehajolni, és illően felemelni.

Egyed Lázár

Kiadja a Lővetei Ifjak Egyesülete a Lővete Közbirtokosság és a Select Metlemplast kft támogatásával
Nyomja a ROTAPRINT nyomda

A szerkesztőség nem minden esetben ért egyet a cikkek tartalmával!

Szerkesztőség: András Mónika, András Kinga, Lázár László, Mihály János
Munkatársak: Lázár Béla, András Magdolna